

Sommaren har lämnat oss

för denna gång, den går fortare o fortare förbi, har det med ålder att göra? Det kanske är så. Nu ser jag med tillförsikt fram emot advent, jul o nyår, sedan är det dags att ta fram alla krukor o behållare för nya fröer. Trädgårdsböcker och fröpåsar har en framstående plats i mitt hem jag har stora visioner om hur det ska se ut, ibland lyckas jag ibland går det käpprätt åt pipsvängen. I år har jag lyckats relativt bra mina små har blommat snällt o vissa blommor fortfarande. Jag har läst i någon tidning att jag inte ska sätta ALLA fröer som finns i påsarna, men snålheten bedrar visheten jag sätter alla vilket resulterar i att vi trängs med alla krukor. (ryktet gick på värkanten att han jag bor med liknade sitt hem med ett matjordsupplägg). Stackarn han vet inte vad som väntar inför kommande säsong, jag har nämligen hittat nya postorderfirmor som säljer fröer, för att inte tala om alla vackra dahlia lökar som finns till försäljning. Det blir en överraskning av stora mått.

Hur har denna sommar varit då? Som jag skrev, ur blomsynpunkt har det varit bra det har växt och frodats, men ur andra aspekter har det gått sämre. Våra inhyrda gräsklippare rymde. Efter en månads tjänstgöring här, beslutade "färfacket" att de skulle göra myteri o lämna skeppet. Någon varnade oss att får är rymningsbenägna..... dumma vi slog dövörat till. samma kväll som de upptäckte att gräset var grönare på andra sidan mötte vi denna "någon"

Det behövs väl intet säga vad som kom upp i den konversationen. Tack o lov hände ingen olycka när de var ute på 86:an, nu betar de tillsammans med kalvarna och har gått med i "kofacket". Nästa år får det bli röjsågen. Eller..... kanske fler kalkoner de äter också gräs, dessa små kycklingar som kom hit runt midsommar har nu blivit som halvstövare. Det finns risk att de inte får plats i ugnen. Trevliga fåglar, känner igen mig i dem får de bara nåt att äta är de snälla o fogliga. Kanske har de någon form av nedsatt syn för de lyckas alltid kliva rätt i matskålarna, till skatornas stora glädje. Det tycks som vi driver fjäderfä uppfödning. Skator är mycket listiga djur, när husbonden ger sig ut på skatsafari, klädd till tänderna för jakt, befinner sig dessa svartvita flygfän långt borta, man hör deras hesa skratt, än en gång har de lurat jägaren. Till saken hör trots jägarexamen att husbonden inte är så stor jägare. Ryktet har nått mig att när han första gången var med på harjakt sades det att gemene man trodde hemvärnet hade övning här i skogarna, dåvarande jaktledare ansåg att husbonden skulle hålla sig till fiske.

Vilket han också provade på en gång, det skulle bli en trevlig lördag, struntade i middagen, salt packades ned vi skulle äta nygrillad fisk. Det finns väl inget godare tänkte vi... mm mm. Fiskelådan, inköpt på Biltema med alla blänkande drag (vilka för övrigt skulle göra sig passande i öronen på kungahusets damer vid Nobelmiddagar)stuvades in i bilen, åkte till macken o köpte fiskekort à 50 kr, man ska ju göra rätt för sig. Så äntligen var vi framme.

-Gör upp elden så fiskar jag- slut citat.

Vi satte oss runt elden o väntade o väntade.....

Nu skulle vi snart få nåt till livs, vi hör hur det plaskar lite i vattnet, det måste vara en stor fisk. Nu kommer husbonden fram ur buskarna, är filékniven framme? Han har något brunt i handen, ska inte en öring ha nån annan färg? Det visar sig vara handtaget på fiskespoët, resten låg på botten. Och har ingen fiskat upp det ännu så ligger det kvar i Dackesjöjärn. Jag tror att fiskelådan gick samma öde till mötes. Något nedstämda åkte vi till en pizzeria i grannskapet.

Vem har sagt att det är gott med färsk fisk förresten. Ha det så bra.

Stina Lensäter i Klärke

